

Spm. nr. S 365

Til *justitsministeren* (9/1 89) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren overveje at indføre skærpede krav ved brug af biltelefoner – eventuelt ved at opstille krav om at holde ind på parkerings- eller vigepladser ved brug af biltelefoner – eller vil ministeren medvirke til at befordre indførelse af ny teknik, som ikke afleder bilistens opmærksomhed fra den øvrige trafik ved brug af biltelefon?«

Begrundelse

Med den stadig mere udbredte brug af biltelefoner er der gennem den seneste tid opstået adskillige faretruende situationer og sket direkte ulykker ved brug af biltelefoner.

På samme måde, som der stilles krav til taxa vedrørende brug af biltelefon og øvrige fjernopkald, bør der efter min formening af trafik-sikkerhedsmæssige grunde stilles tilsvarende krav med hensyn til brug af øvrige biltelefoner.

Et sådant krav kan naturligvis ikke gennemføres fra dag til dag, og i det omfang det nødvendiggør udvikling af ny teknik, må man naturligvis have en overgangsperiode, men jeg finder det påkrævet, at der allerede nu tages fat på problemet, både hvad angår privatbilisme og øvrige transportmidler.

Svar (27/1 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg kan oplyse, at der i Nordisk Råd i 1987 blev fremsat et forslag om indførelse af forbud mod telefonering under bilkørsel. Under behandlingen af forslaget blev det klarlagt, at der ikke findes undersøgelser, der dokumenterer en sammenhæng mellem brug af biltelefon og indtrufne færdselsuheld. Det blev endvidere oplyst, at nye biltelefoner i dag er udstyret med en kodenummerfunktion, der gør det muligt at kalde op mod 100 telefonnumre med 2 knaptryk, og at telefonudstyr med såkaldt frihåndstelefonering – hvor begge hænder er frie til at passe kørslen – bliver stadig mere udbredt. Bl.a. på denne baggrund blev forslaget om forbud mod biltelefonering ikke vedtaget på Nordisk Råds session i marts 1988. Man vedtog i stedet en rekommandation, der opfordrer Nordisk Ministerråd til bl.a. at indhente oplysning

om, i hvilket omfang kommunikationsudstyr i biler bidrager til trafikulykker, samt at virke for, at der udvikles trafiksikre biltelefoner.

Jeg finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at overveje at indføre særlige regler om brug af biltelefon, f.eks. om at man – som nævnt i spørgsmålet – skal holde ind på parkeringspladser, mens man taler.

Et generelt forbud mod brug af biltelefon under kørslen må forventes at ville medføre store praktiske vanskeligheder for de bilister, som på nuværende tidspunkt har indrettet sig efter den eksisterende retstilstand.

Endvidere vil en regel om, at bilister, der modtager opkald på en biltelefon, skal køre ind på f.eks. parkeringspladser for at besvare opkaldet, kunne give anledning til trafikfarlige situationer.

Der kan endvidere peges på, at det vil blive vanskeligt at modtage telefonopkald under kørsel på det danske motorvejsnet, hvor det kun er tilladt at standse på de ret få parkeringspladser.

Jeg kan endelig oplyse, at der foregår en stadig teknisk udvikling af biltelefonerne. Justitsministeriet er således bekendt med, at der er udviklet en biltelefon, som reagerer på tale, og som fungerer, uden at det er nødvendigt at betjene den med hænderne under opkald og samtale. Der er efter min opfattelse god grund til at forvente, at sådanne moderne biltelefoner vil vinde udbredelse, og vi vil fra Justitsministeriets side følge udviklingen.

Spm. nr. S 371

Til *sundhedsministeren* (11/1 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvad vil ministeren gøre for at lette udbredelsen af AIDS-selvhjælpstestkits?«

Begrundelse

For at AIDS'ere kan afholde sig fra at udsætte andre for smitte, er det fundamentalt, at de selv ved, at de er angrebne af sygdommen. Blandt andet derfor er samfundet interesseret i at gøre det lettere for enhver at få klarlagt, om han er AIDS-angrebet.

Det er derfor glædeligt, at der allerede i 1987 blev markedsført testsæt, hvormed enhver let og sikkert kan stille en AIDS-diagnose på en enkelt dråbe blod, f.eks. taget fra øret og opsu-